

Jeg siger, hvis den høitærede Justitsminister ikke formaaer at hæve denne Konflikt, da jeg naturligviis ikke med Bestemthed kan afgjøre, om han administrativt formaaer det, hvad der imidlertid ikke synes mig rimeligt; thi det vil vel neppe ansæes for korrekt ved en administrativ Foranstaltning at hæve en Sundhedskommission, der er anordnet ved en Lov, nemlig Loven af 1831, og det var dog nærmest den, der, saa forekommer det mig, i dette Tilfælde burde vige. Jeg skal imidlertid tillade mig i saa Henseende at afvente den høitærede Justitsministers Svar.

Hvad mit andet Endringsforslag angaaer, da er det ligeledes stillet i Medfør af, hvad jeg tillod mig at høre under denne Sags første Behandling. Jeg anerkjender tilfulde Sundhedsvedtægternes Nytte, og at de i det Hele taget baade have virket og maae antages at ville virke gavnligt; men ligesom jeg dengang udtalte, at jeg vilde ansee en Revision for ønskelig, en Revision gaaende i den Retning, at Befolkningen virkelig med Bevidsthed om, hvad den paalagde sig, selv tog Beslutning om, hvad der skulde gjælde som Sundhedsvedtægt for Eftertiden, saaledes vil jeg ogsaa sige, at jeg vilde ansee det for ønskeligt, om der, i det Mindste i Loven, blev givet, om ikke Mere, saa dog en Tilfkyndelse til, at hvad der blev vedtaget ogsaa blev opfyldt; thi jeg troer virkelig, at man maa sige, at der i mange Byer er vedtaget overordentlig vidtgaaende og meget strenge Vedtægter, men at man saa igjen har hødet paa denne Strengthed ved i al den Tid, Vedtægterne have bestaaet, slet Intet at gjøre, ja maastee ikke engang har holdt noget Møde. Derfor dette nu er Tilfældet, saa troer jeg man ogsaa maa sige, at det vil være rigtigt baade at foretage en Revision, hvorved kun det bliver optaget, som anerkjendes hensigtsmæssigt og nødvendigt, og at der tillige bliver givet en Tilfkyndelse til disse Kommissioner, der, som bekendt, ikke bestaae af Kommunalbestyrelsen selv, men af særskilte Kommissioner, der danne en uafhængig Autoritet, og som altsaa paa en Maade kunne gjøre, hvad de ville — en Tilfkyndelse til at opfylde det, som Kommunalbestyrelsen i Vedtægten har fastsat. Der er naturligviis ikke lagt noget meget stærkt Vaand

paa dem ved den Forfrist, jeg har foreslaaet, men der synes mig dog at være givet en lille Tilfkyndelse til, at de ikke præsentere sig ved Aarets Slutning som dem, der aldeles Intet have virket til Opfyldelsen af det Hver, der er paalagt dem, idet jeg nemlig har foreslaaet, at de aarlig skulde afgive en Beretning; deri ligger jo, at de maae være beredte paa at vise, at de have gjort Noget. Med Hensyn til de tre første Forslag, der ere stillede, maa jeg tilstaae, at de to første synes mig bedst at svare til de Tanker, jeg har om den Revision, der bør finde Sted, og jeg vil derfor stemme for dem, saameget mere, som Forslaget under Nr. 3 for Dieblisset lider af en formel Uregelmæssighed, efter det, som det blev antaget, at Meningen skulde være. Det forekommer mig ikke, at der er saa stor Ulempe med Hensyn til Skriveri og anden Ueilighed for Ministeriet forbunden med, at der bliver givet en Tilfkyndelse til, at Sundhedsvedtægterne blive reviderede, og jeg maa, som sagt, efter den Anskuelse, jeg har om Sundhedsvedtægternes nuværende Indhold og Bestaafenhed, antage, at en Revision paa de fleste Steder er ønskelig. Jeg har derhos den Fortrøstning, at iøvrigt intet fornuftigt Sundhedshensyn ved en saadan Revision vil blive tilfidesat. Jeg troer, at Befolkningen i det Hele anerkjender, at det er hensigtsmæssigt, at der gives fornuftige Sundhedsregler, og at der derfor ingen Fare er for, at Sundhedsvedtægterne ville falde bort; fordi Kommunerne spørges i den Anledning.

C. Nineskad: Jeg skal blot i Anledning af de Ytringer, der faldt fra den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgkreds (S. A. Hansen), angaaende Forstaaelsen af det af mig og en anden Rigsdagsmand stillede Endringsforslag, tillade mig at bemærke, at det formeentlig tydeligt fremgaaer af Forslaget, at naar der fra vedkommende Kommunalbestyrelse eller Sogneforstanderskab fremkommer en Begjæring om en Revision, saa blive de paagjældende Sundhedsvedtægter ikke forlængede, indtil 1ste April 1868, men de ophøre da den 1ste April 1863. Det forekommer mig ikke, man kan sige, at Udtrykket „Begjæring“ om Revision ikke skulde være tilstrækkelig tydeligt.